

[Arbejds- og Socialministeren.]

Udøvelsen af deres militære Tjenesteplicht. Ved denne Lov af 15. Marts 1946 er Satserne midlertidigt forhøjet med ca. 55 pCt., hvilket svarer til den Forhøjelse, der for 1945—46 er foretaget af Ydelserne efter den almindelige Ulykkesforsikringslov. Jeg har netop fremsat et Lovforslag for det høje Ting om en midlertidig Forhøjelse af Satserne efter Ulykkesforsikringsloven med $66\frac{2}{3}$ pCt., hvilket svarer til den Stigning, der siden 1939 er sket i de ufaglærte Arbejderses Løn, som danner Grundlaget for Fastsættelserne af Forhøjelserne af Ulykkesforsikringslovens Ydelser.

Ydelserne til de militære Invalider var oprindelig og er ogsaa efter de ved Loven af 15. Marts 1946 gennemførte Forhøjelser højere end Ydelserne efter den almindelige Ulykkesforsikringslov under Hensyn til, at Militærtjenesten er tvungen. Da det maa anses for rimeligt at bevare det oprindelig fastsatte Forhold mellem Ydelserne efter de to Love, foreslaas det ved dette Lovforslag midlertidigt at forhøje Ydelserne til de militære Invalider efter 1934-Loven med samme procentvise Beløb, som Ydelserne efter den almindelige Ulykkesforsikringslov vil være forhøjet, hvis det nævnte Lovforslag gennemføres, det vil sige med $66\frac{2}{3}$ pCt.

Til de militære værnepligtige, der er kommet til Skade før 1. April 1934, ydes Erstatning i Henhold til Lov af 22. December 1919, jfr. Lov af 1. Juli 1927. For disse Erstatninger er der for Tiden 1. April 1945—31. Marts 1946 foretaget en Regulering svarende til Reguleringen af Ydelserne efter 1934-Loven. Udgiften hertil bevilges paa Bevilningslovene. Saafremt det Lovforslag, jeg herved fremsætter, gennemføres, er det Hensigten paa samme Maade som hidtil at regulere Ydelserne til de værnepligtige, der modtager Erstatning efter 1919- og 1927-Lovene.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilde mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jeg har endvidere den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Størrelsen af de Beløb, som Kommunerne vil kunne anvende som Huslejetilskud til Aldersrentenydere.*

Ved Loven af 7. Maj 1937 om Ændringer i Folkeforsikringsloven blev der givet Hjemmel for at yde Kommunerne et Driftstilskud til billige Boliger for Aldersrentenydere. Herved tilsigtede man baade at skabe bedre Boligforhold for de gamle og at konsolidere Aldersrenteordningen ved at sørge for, at Kommunerne stadig havde gode Boliger, som de paa rimelige Vil-

kaar kunde stille til Disposition for Aldersrentenyderne. Driftstilskuddet ydes paa den Maade, at Kommunerne inden for visse nærmere fastsatte Grænser kan opføre $\frac{4}{5}$ af Underskuddet ved Driften af de billige Boliger som Aldersrenteudgift med indtil 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen. Man var i 1937 klar over, at Kommunerne ikke straks kunde udnytte dette Tilskud fuldt ud, og derfor stillede man ved Overgangsbestemmelsen i Lovens § 32 for de første 5 Aar de fulde 5 pCt. af Aldersrentegrundbeløbene, der i det foregaaende Aar er udbetalt i Kommunen, til Raadighed til Ydelse af Huslejetilskud. Kommunen skulde dog i dette Beløb fradrage de Beløb, der blev opført som Aldersrenteudgift til Drift af de billige Boliger.

Hvis man havde indskrænket sig hertil, kunde Kommunerne foreløbig have slaaet sig til Ro med, at de nu fik Adgang til at yde almindeligt Huslejetilskud til Aldersrentenyderne, men for at opmuntre Kommunerne til at bygge de billige Boliger til de gamle bestemte man samtidig, at Huslejetilskud gradvis skulde bortfalde i Løbet af de efterfølgende 4 Aar, nemlig Aarene 1942-43—1945-46. I disse Aar skulde Huslejetilskud kun kunne ydes inden for en Grænse af henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt til Kommunen.

I Foraaret 1943 blev det imidlertid klart, at Forudsætningen for den gradvise Nedsættelse af Huslejetilskuddene var faldet bort, fordi man ikke havde tilstrækkeligt med Materialer til at bygge de billige Boliger for Aldersrentenydere, og ved Lov af 13. Marts 1943 blev det derfor bestemt, at det omhandlede Huslejetilskud skulde kunne ydes fortsat med 5 pCt. i Regnskabsaarene 1942—43 og 1943—44 og derefter i Regnskabsaarene 1944-45—1947-48 med henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt.

Ved to Lovanordninger i Maj 1944 og Marts 1945 blev der endvidere paa Grund af Materiale mangelen bevilget Huslejetilskud med 5 pCt. for Regnskabsaarene 1944—45 og 1945—46. For at man ikke skulde være bundet for langt ud i Fremtiden, blev der derimod ikke ved de to Lovanordninger truffet Bestemmelse om ogsaa at udskyde Paabegyndelsen af den gradvise Nedgang i Tilskuddet til 1946—47.

Da Materiale mangel ogsaa i de sidste Aar har bevirket, at det ikke har været muligt at gennemføre Byggeriet af billige